

1895. Glasgow, als weinige, een gemeente, die een materiëel heldere toekomst tegemoet gaat; een gemeente, waar de belastingen zeldzaam laag zijn en ernstig wordt gestreefd naar de verwezenlijking van 't ideaal, reeds in vele opzichten bereikt, hetwelk de aanspraak erkent van elken burger op de grootst mogelijke hoeveelheid gezondheid — fysiek en moreel — met de hoogste mate van levensgeluk daarnevens. Dat dit kan samengaan met financiële voorspoed — Glasgow is er het bewijs van.

Ik was naïef genoeg te verwachten, dat Garret Fisher's artikel een honderdvoudige vreugdekreet uit Amsterdam zou doen opgaan; uit Amsterdam, dat in zijn steeds toenemenden geldnood aan den rand des ondergangs staat. Wat toch voor Glasgow mogelijk is, waarom zou dat voor Amsterdam niet kunnen? Glasgow, als Amsterdam, een handels- en havenplaats, die dus ook miljoenen eischende bouw- en waterwerken had aan te leggen en heeft te onderhouden. Glasgow en Amsterdam, twee gemeenten in grootte en betekenis niet al te ver uiteenlopend, maar in de een alles licht en blijmoedigheid, in de ander schier uitsluitend duisternis en zorg. Moet dit zoo blijven? Neen, antwoordt Garret Fisher door zijn eenvoudig relaas van 't bestaande. Ja, ik wou en zou de stad zien, die het voorrecht ten deel viel bestuurderen te vinden met een zuiver en gezond gemeenschapsgevoel; mannen, wien het algemeen belang niet minder na aan het harte ligt dan hun persoonlijke welvaart, en wien het gelukt ver, heel ver van hun college te houden alle politiek en personaliteiten.

Glasgow is een vereeniging van handels- en fabriekstad. De bezige drukte door handel en koopmanschap veroorzaakt, vindt men er bijgevolg ruim vertegenwoordigd, en aan lucht bezwalkenden kolendamp bestaat daar voorzeker geen gebrek. Glasgow kan bogen op de hoogste schoorsteen van heel 't Vereenigd Koninkrijk, terwijl twee dezer, de aandacht van alle vreemdelingen trekkend, als echte langhalzen boven alle en alles uitsteken. De ligging en omgeving van Glasgow missen geenszins haar schoon, maar doen niettemin in aantrekkelijkheid voor die van Edinburg onder, zoodat de plezierreiziger de laatste verre boven de eerste verkiest, deze steden misschien wel karakteriseerende als 't Schotsche Parijs en 't Schotsche Londen.

Een der fraaiste gedeelten van Glasgow is het George-Square. Misschien krijgt iemand, die deze stad nooit bezocht eenige voorstelling van den omvang van dit plein, wanneer hij verneemt, dat op het middenvlak een plantsoen is aangelegd, omfattende de standbeelden van Sir Walter Scott, van koningin Victoria, van prins Albert, van Sir John Moore, van Lord Clyde, van James Watt, van Sir Robert Peel, van Robert Burns, van Livingstone en van Thomas Campbell, zonder dat deze tien monumenten doen denken aan een tentoonstelling van standbeelden. Openbare instellingen zijn voor 't meerendeel de gebouwen, welke dit plein begrenzen. Het postkantoor beslaat een goed deel van de zuidzijde, terwijl de oostkant geheel wordt ingenomen door het reusachtige gemeentehuis, dat door marmerpracht en rijke ornamentering aan de weelderige fantasie van een sprookjesverteller doet denken.